

Ημερολόγιο Ασημάντων 533: Πάσχα / μπούτι στο φούρνο / Γεωργούλης / ακρωτηριασμοί / πικρές μέλισσες και βατράχια

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Δεν είναι λύση να κρεμάσουμε τους μετανάστες και να υψώσουμε τείχη παντού. Άπαξ και αρχίζεις να χαράσσεις και να ενισχύεις τα όρια, δεν υπάρχει σταματημός. Ο βασικός κερδισμένος είναι ο φόβος μας.

1 6.4.23 Πάσχα Ελλήνων. Ζηλεύω τα μέλη της αγίας οικογένειας τα οποία συν-ευρίσκονται και πάλι γύρω από τον οβελία σε ανοιχτό χώρο ήλιος με δόντια, ζωή χαρισάμενη κι Ανάσταση Κυρίου. Επί το πλείστον στα περισσότερα διαμερίσματα της Αθήνας, κυρίως του δυτικού εκλογικού τομέα, έχουν βάλει μπούτι στο φούρνο και περιμένουν να ψηθεί καλά. Άλλοι χωρατεύουν, άλλοι γκρινιάζουν, τα παιδιά παίζουν με τα κινητά. Η φύση παρά τις κακοποιήσεις των Ντεβέλοπερς ανοίγει τα πέταλα της κι οι τυχεροί που θα κάνουν βόλτες στους αγρούς θα δουν σπάνια αγριολούλουδα στο βασανισμένο τοπίο Αττικής: λιχνάρια, αγριογεράνια, τσουκνίδες, πιθανόν παπαρούνες, μαργαρίτες, κρινάκια, άγριες ορχιδέες, πικραλίδες, χαμομήλια, ανθισμένες κουτσουπιές, «πικρές μέλισσες» και βατράχια. Τρία ακρωτηριασμένα παιδιά από βεγγαλικά και θάνατος με μαχαιριές μέσα σε σπίτι στους Αμπελόκηπους, κάμποσες εορταστικές δολοφονίες δείχνουν πως η ανθρώπινη ζωή στοιχίζει όλο και λιγότερο αυτή τη σαιζόν. Τα περισσότερα ερωτοτροπούν ξεδιάντροπα στο ερειπωμένο νεοκλασικό και πολλαπλασιάζονται γουργουρίζοντας τα παμφάγα, τα ξετσιπώτα υπουργικά φτερωτά πλάσματα, ενώ εμείς συρρικνωνόμαστε δημογραφικά και κινδυνεύει το Γένος. Είμαι στο διαμέρισμα μόνος, γιατί κι ο γιος μου αυτό επέλεξε: ο καθένας στο δικό του διαμέρισμα, στην άλλη άκρη της πόλης αυτός κι εγώ να μαζεύω τη σαβούρα μου στο σπίτι μετά τη ληστροική επίθεση. «Απωθητικά μόνος, έτσι ένιωθα τα τελευταία χρόνια, αυτός είναι ο ακριβής όρος. Το είδα γραμμένο πριν και καιρό σε μια τηλεφωνική καρπύνα: αγαπάω τους ανθρώπους κι αυτό με κάνει απωθητικά μόνο» Georgi Gospodinov: Περί φυσικής της Μελαγχολίας σελ. 242 (Ικαρος) [...] 19.4.23 Μαχαίρωσαν κάτω από την Ακρόπολη στην καρδιά της Αθήνας, μέρα μεσημέρι, νεαροί ληστές έναν 18χρονο που χαροπαλεύει. Ανθρώπινη ζωή με αξία σκόνης. Νεαρός αλλοδαπός ο μαχαιροβγάλτης. Και λοιπόν; Στη Ρόδο ήταν από καλό ελληνικό σπίτι αυτός που σκότωσε την Ελένη Τοπαλούδη. Η προφύλαξη και η ασφάλεια δεν είναι ποτέ αρκετή αν δεν φτιάξεις μια κοινωνία με τις λιγότερες διακρίσεις και με Παιδεία. Τώρα δεν υπάρχει κοινωνία. Φινίτο. Υπάρχουν διαλυμένες οικογένειες, αδέσποτα άτομα και σκυλιά που κατασπαράσσουν γριούλες και συμμορίες ανηλίκων που κλέβουν κινητά και μαχαιρώματα για ψύλλου πήδημα. Για ένα παρκάρισμα, για μια θεσούλα, η λαιμαργία για εξουσία της στιγμής και αστεία κέρδη. Το αίτημα για διαρκή αστυνόμευση δεν είναι λύση. Δεν είναι λύση να κρεμάσουμε τους μετανάστες και να υψώσουμε τείχη παντού. Άπαξ και αρχίζεις να χαράσσεις και να ενισχύεις τα όρια, δεν υπάρχει σταματημός. Ο βασικός κερδισμένος είναι ο φόβος μας. Δεν

τα λέω εγώ αυτά, τα λέει ο σοφός Ζίγκμουντ Μπούμαν.

20.4.23 Υπόθεση Γεωργούλη και υποκρισίες κομμάτων. Ελάτε τώρα. Κατόπιν εορτής λέτε όλοι ωραία πράγματα. Όταν κάνεις ευρωβουλευτή έναν επαρχιακό σταρ της δεκάρας «δείγμα τσαμπουκαλή και κορασιδάς», όπως σχολίαζε, πάλαι ποτέ, σκιαγραφώντας γενικότερα τον Έλληνα ματσό στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία (27.5.2007) πολύ εύστοχα ο Ευγένιος Αρανίτσος (πάλι μέσα στα κακοποιημένα μου από τις ληστές χαρτοκιβώτια τα οποία ανασκαλεύω μέρες τώρα και κάνω τις ωρες μου), θα λουστείς εσύ και το κόμμα σου την ευθύνη του άλλου, η οποία βεβαίως είναι «προσωπική» και υπάρχει. Όταν θέλεις να κάνεις βουλευτή τον Μιθριδάτη, επειδή σατιρίζει με επιθετικό λόγο τον αξιότιμο πρωθυπουργό της χώρας μας τι να πει κανείς; Τι αποφάσεις θα πάρουν ο Μιθριδάτης και ο Αρταξέρξης των Βρυξελλών; Ωραία, το κόμμα δεν κατάλαβε τίποτα, θαμπώθηκε από την ομορφιά και τους βαθουλωτούς βοθροειδείς οφθαλμούς του σταρ όπως και οι ψηφοφόροι και δεν τον κοίταξε όπως θα έπρεπε στα δόντια. Αλλά καρώστε μετά αυτή ταύτη την υποκρισία των κομμάτων! «Μόλις είδαμε τι κουμάσι είναι τον φάγαμε πάραυτα», λένε. Επίσης οι κυβερνητικοί ...δεν ξέρανε ή το χειρότερο προσπαθούσαν να κουκουλώσουν δια μέσω Μενδώνης τα άπλυτα του δικού τους κατ'εξακολούθηση βιασθή. Εύγε και στους δύο. Κι από συλλογική ευθύνη πώς πάμε; Είναι γνωστό στην Ελλάδα τις αξίες τις δημιουργούν τα κόμματα. Αποτελούν μια μηχανή κατασκευής αξιών, Τα κόμματα αποτελούν μια μηχανή κατασκευής συλλογικού πάθους. Είναι οργανισμοί καμωμένοι να ασκούν συλλογική πίεση στη σκέψη κάθε ανθρώπου που αποτελεί μέλος τους. (Σιμόνη Βέλ: «Για την κατάργηση των κομμάτων»). Προσωπικά

αν είχα να επιλέξω δεν θα επέλεγα για υποψήφιο ευρωβουλευτή ποτέ τον Γεωργούλη, ούτε τον Αδωνι Γεωργιάδη, για λόγους αισθητικής και ηχορύπανσης. Βεβαίως ο κ. Αδωνις, λάτρης του βιβλίου και του πολιτισμού είναι πλέον μέγας και τρανός και ο πατέρας Καρατζαφέρης θα αισθάνεται περήφανος για το ακροδεξιό πακέτο που πρόσφερε στη φιλελεύθερη παράταξη. Κρίμα γι αυτή και τη (νέα) δημοκρατία.

Η δημοκρατία κατάντησε μία επίφαση, ένα προσωπίδιο, ένα στολίδι ίσως, ενός κόσμου λαιμαργού για εξουσία, ενός κόσμου ψηφιακής εικόνας που συγκροτείται γύρω από το κέρδος σε βάρος όχι μόνο των μειοψηφιών -που λιοδορούνται και εκδιώκονται- αλλά κυρίως κατά των πολλών. Η δημοκρατία ένα στολίδι που κάνει τον κόσμο να φαίνεται πιο δίκαιος και πιο οικειοποιήσιμος. Όμως δεν είναι το μέσο για την αλλαγή αυτού του κόσμου, πόσω μάλλον για το ξεπέρασμά του. Όποιος νομίζει ότι προσφέρει στα κοινά και στη δημοκρατία επειδή συμμετέχει στην εκλογική διαδικασία απλώς συναινεί σε κάποιες μεθόδους που υποσχονται οφέλη, αλλά φέρνουν στην πραγματικότητα καταπιέσεις και αντιθέσεις, συνεχείς αντιφάσεις και επιλέγει συνειδητά να συντηρήσει τους εξουσιομανείς με βάση το στενά προσωπικό του συμφέρον. Η δημοκρατία έχει διαβρωθεί μέσα στα ίδια τα κόμματα, έχει συντριβεί κάτω από το βάρος του μονοπωλιακού καπιταλισμού των ωμών και αδιανόπτων πολεμικών μεγαλοσυμφερόντων και στην Ελλάδα σέρνεται πια μία υποψία δημοκρατίας, με πολύ Πορτο σάλτιε στο τέλος, ως πρώτο βιόλι.

21.4.23 Σάλος στο Φανάρι. Συνελήφθη ο Μέγας Αρχιμανδρίτης για κλοπή. Τι να κάνουμε; Δημιουργούνται χιμαιρικοί κυβερνο-οργανισμοί με τη βοήθεια της Ρομποτικής και Βιοτεχνολογίας.